

afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra EF-finansiering (EFT L 200, s. 28), for så vidt angår den del af beslutningen, der vedrører Kongeriget Spanien, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 303 af 27.10.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 9. september 2003

i sag C-361/01 P, Christina Kik mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (¹)

(»Forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 115 — gældende sprogordning ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — ulovlighedsindsigelse — forbud mod forskelsbehandling«)

(2003/C 264/21)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-361/01 P, Christina Kik (advokater: E.H. Pijnacker Hordijk og S.B. Noë) angående appel af dom afsagt den 12. juli 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-120/99, Kik mod KHIM (Sml. II, s. 2235), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom, de andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: A. von Mühendahl, O. Montalto og J. Miranda de Sousa) støttet af: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og N. Rasmussen), Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: A. Samoni-Rantou og S. Vodina), Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: S. Ortiz Vaamonde) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtiget: G. Houttuin og A. Lo Monaco), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen

og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 9. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Christina Kik betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EFT C 331 af 24.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 11. september 2003

i sag C-22/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(»Traktatbrud — manglende gennemførelse af direktiv 1999/94/EF«)

(2003/C 264/22)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-22/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana og R. Amorosi) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af A. De Stefano), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler (EFT 2000 L 12, s. 16), idet den ikke har vedtaget eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne V. Skouris og N. Colneric (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 11. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 68 af 16.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

af 9. september 2003

i sag C-25/02, Katharina Rinke mod Ärztekammer Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht) (¹)

(»Ligebehandling af mænd og kvinder — direktiv 86/457/EØF og 93/16/EØF — pligt til at udføre visse uddannelsesperioder på fuld tid i forbindelse med en deltidsuddannelse til alment praktiserende læge«)

(2003/C 264/23)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-25/02, angående en anmodning, som Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Katharina Rinke mod Ärztekammer Hamburg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5 i Rådets direktiv 86/457/EØF af 15. september 1986 om en særlig uddannelse til alment praktiserende læge (EFT L 267, s. 26) og artikel 34 i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EFT L 165, s. 1) samt disse artiklers forenelighed med forbuddet mod indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn, som det er fastlagt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (refererende dommer) og V. Skouris, F. Macken og N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 9. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Overholdelse af forbuddet mod indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn er en betingelse for, at enhver retsakt, der vedtages af Fællesskabets institutioner, er lovlig.
- 2) Undersøgelsen af det første spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om lovligheden af den bestemmelse, der er indeholdt i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 86/457/EØF af 15. september 1986 om en særlig uddannelse til alment praktiserende læge og artikel 34, stk. 1, i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, hvorefter deltidsuddannelse til alment praktiserende læge skal omfatte et vist antal perioder med heltidsuddannelse.

(¹) EFT C 97 af 20.4.2002.

DOMSTOLENS DOM

af 9. september 2003

i sag C-151/02, Landeshauptstadt Kiel mod Norbert Jaeger (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein) (¹)

(»Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 93/104/EF — begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« — vagttjeneste (»Bereitschaftsdienst«), der udføres af en læge på et hospital«)

(2003/C 264/24)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-151/02, angående en anmodning, som Landesarbeitsgericht Schleswig-Holstein (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for den for nævnte ret verserende sag, Landeshauptstadt Kiel mod Norbert Jaeger, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18), og navnlig af direktivets artikel 2, nr. 1, og artikel 3, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene M. Wathelet, R. Schintgen (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans samt dommerne C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues og A. Rosas; generaladvokat: D. Ruíz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 9. september 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: